

glasilo oo zsms

trate

november december 1988

Ponatis: Subkulturni azil Maribor, 2012

Subkulturni azil, Cesta k Tamu 12, 2000 Maribor

Zbirka: Subkulturni dialog 011

Naklada: 300 izvodov, brezplačna publikacija

19. člen. Vsakdo ima pravico do svobode mišljenja in izražanja, všečvi pravico, da nihče ne sme biti nadlegovan zaradi svojega mišljenja, in pravico, da lahko vsak išče, sprejema in širi informacije in ideje s kakršnimkoli sredstvi in ne glede na meje.

6

1988 - porno leto

Ženska, ki je poudarjeno sramežljiva, mi je vedno sumljiva. Človek, ki o sebi trdi, kako dober, pošten in oh in ah da je, je prav tak. Država je sicer hudo neoprijemljiva reč, pa se mi ta Jugoslavija zdi pravo posebljenje ženske in človeka, ki sem ju omenil. Sramežljivo je namreč štirideset in več let hotela svojim državljanom na vse načine dopovedovati, da je že nedolžna ali da je vsaj zvesta enemu samemu. In kar naprej se je hvalila, da ravna s svojimi prebivalci pošteno in dobro, da si torej zasluži neomejeno vdanost in ponižnost ter spoštovanje.

Toda prišlo je leto 1988, ko je bilo nemogoče že kar naprej skrivati svojo pravo naturo. Ližilo z obraza je odpadalo kot slabo narejena fasada, prsi so se povesile, na vrhu stegen pa se je razbohotil celulitis. In nekdanja dama je nehala le porečiti - kvanta je postala njen besednjak, tu in tam sicer še zavita v premečkani celofan, v glavnem pa kar groba in pravo stvar pojmenujoča.

Jugoslavija leta 1988 ni mogla več skriti svoje (pre)zgodnje postaranosti, nič več ni tiščala nog skupaj. Kot v pornografskem filmu slabše sorte je pokazala svoje vse, odznotraj in od zunaj. Ni samo slekla zadnje krpice s telesa, temveč je pokazala tudi vso pohoto, s katero se je polotila "partnerjev" - tistih, ki so si je želeli, in drugih, katerih ljubezen ali vsaj toleranca sta že zdavnaj ugasnili.

Privojšila si je vse, kar sodi na področje poobčevanja, vrhunec pa je doživljala na več koncih: na mitingih, vojaških procesih, ponesrečenih plenumih, uspešnih odstavitvah, ustavopričkarstvu, blefu demokratičnih komunistov...

In sploh ni bilo pomembno, ali od spredaj, od zadaj, v glavo ali kam drugam; tudi izbira partnerjev je postala nepomembna. Samo še pornoopereta, ki jo gledaš pet minut z vznešenjem, naslednjih pet z upanjem, da je še kak nov način, potem začneš zehati in na koncu si želiš le še to, da bi bilo vsega skupaj čimprej konec.

Da bi zaspal. Čisto sam. In da bi vsaj sanjal. O devici.

Tu se veselje neha

Kdo lahko danes še trdi, da Slovenci potrebujemo vojsko, ko pa se vojaki pri nas samoukinjajo. Ljubljansko armadno območje bo 31. decembra letos prenehalo obstajati. OB tem trenutku ne bo potrebno organizirati nobene posebne veselice, vse je že vnaprej pripravljeno in podleže veselju ob prelomnici leta, sicer tudi kontraracionalnem prazniku brez vzroka. V Sloveniji bodo ob tem ukinili tudi smega generalpolkovnika Svetozara Višnjića, iz njega bosta nastala dva generalmajorja, prvi v Ljubljani, drugi v Mariboru. In tu se veselje preneha. Namesto enega, bomo imeli dve poveljstvi, dve in nobene saj bosta obe podlegli vodstvu, ki pa bo v Zagrebu. Slovenski politiki bodo poslej morali poslušati zavračanje svojih zahtev v zvezi z vojsko prav tam in seveda v hrvaškosrbskem jeziku.

Bojan Bauman

Štrajk učiteljev

jaz sem jasnovidec
in vidim, kako štrajkajo učitelji
in čutim, kako mi voda uhaja
in želim si, da bi učitelji povedali, kaj je to - komunizem
in radikaliziram: brez učiteljev ne bo komunizma
in vem, kako daleč je
in si želim, da je zelo daleč
in vidim, kako me učitelj s splavom vozi čez reko
in čutim, kako krvavo je bojišče
in se prepiram diskretno
in se jočem napeto
in sem anonimen, ker vem, da bodo učitelji res štrajkali
in nisem več tu, ker tu samo kopljejo, gradijo in zastrupljajo
in nisem več
in nisem več učitelj;
ker sem jasnovidec!

Zdenko Kodrič

LETOMITINGOV V PESNIŠKI OBČINI LETOMITINGOV V PESNIŠKI OBČINI
LETOMITINGOV V PESNIŠKI OBČINI LETOMITINGOV V PESNIŠKI OBČINI
V 1988 smo:

-Imeli zbore delovnih ljudi in občanov pri jami gudrona, ki še straši z izlitjem, v Pesniškem Dvoru.

-Imeli zbore delovnih ljudi in občanov na Floderšnici pri vrtini Geološkega zavoda.

S Petrolom smo šli nazaj k naravi. Petrol je poskrbel za druženje.

Petrol je poskrbel za dialog med krajanji in občinskimi funkcionarji. Petrol je imel predavanje o tem, kaj počnejo z gudronom Rusi, ki še več prenesejo kot naši ljudje in kako se ga rešijo na Zahodu, kjer so onesnaževalci manj samozavestni, ekologi pa veliko uspešnejši.

S Petrolom nam ni uspelo rešiti se nevarnega odlagališča!

-Imeli smo dialog med mladinci s Trat in krajevno skupnostjo Velka. Zmagali so izkušenejši in bolj zviti. Tisti, ki imajo bolj trdo kožo in so bolj načelnji, oziroma sploh najbolj načelnji!

- V mladinskom klubu na Tratah se je začel podirati strop.

Omet odpada! V Zadružniku, oziroma TZE v Pesnici, ki je lastnik te hiše za popravila niso imeli časa in denarja. Ukvvarjali so se tudi s tako pomembnejšimi stvarmi, kot je bila samosvoja delitev pomoči kmetom, ki jo je Slovenija dala zaradi naravnih nezgod.

- Na Zgornji Velki smo sprejeli v goste okrog štirideset Srbov iz krajevne skupnosti Lačevci. Prijateljsko smo si stiskali roke, peli in plesali in govorili kako zadovoljni smo, da imamo vsaki svoje politične voditelje. Ob kozarčku so oni povsem zasebno povedali, da imajo radi velikega in nastopača Slobodana, mi pa smo se hvalili z namero Milanove stranke, da pojde z oblasti. Čemu smo vse to počeli se ne ve. Zmagali bodo tako tisti, ki so izkušenejši in bolj zviti. Tisti, ki imajo bolj trdo kožo in so bolj načelnji, oziroma sploh najbolj načelnji!

Немамо право да одустанемо.

TOREK
29.
NOVEMBER 88

KER MI SMO NAJBOLJŠI MI KI OBSTAJAJO

Tako je pred vami šesta številka glasila OO ZSMS TRATE imenovano BLA BLA BLA.

BLA BLA BLA je fanzin mladinske organizacije nastal 1981. leta, prva številka je izšla 20. 3. 1982.

Tokratna številka je praznična, kot so pač lahko praznični dnevi konec novembra in decembra 1988 v državi Sloveniji, federaciji Jugoslaviji in na svetu sploh.

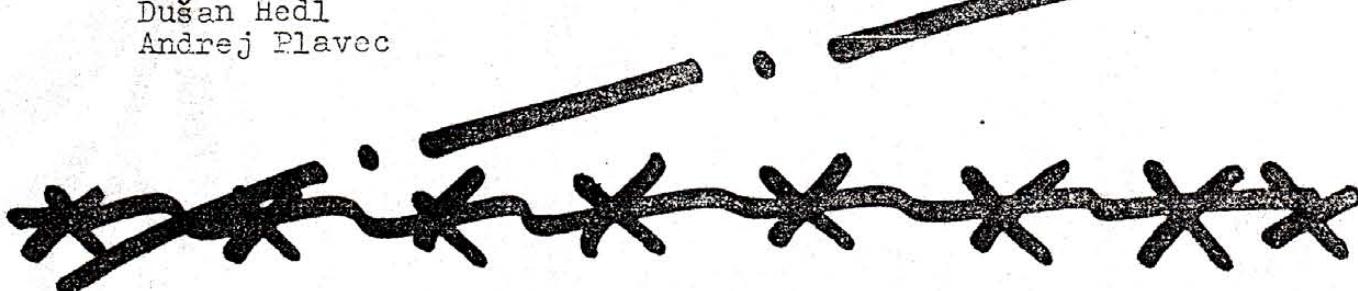
Stvari različno razumemo, razlagamo si jih kot nam ustreza in smo najboljši. Vsi smo mi Srbi.

Uredniški odbor BLA BLA BLA:
Suzana Flaško (glavna urednica)
Bojan Tomažič (odgovorni urednik)
Mičo Šiljkovič
Milena Horvat
Branko Hedl
Saša Bezjak
Suzana Drečnik
Darja Lebar
Dušan Hedl
Andrej Plavec

TUDI NEPISMENI SI
V DEMOKRACIJI PIŠEJO
SODOBO SAMI

BUR
BUR
BUR
BUR

1988

ČE SE NIHČE NE BI PUSTIL NATEGNITI NAS NE BI BILO

YU - Kdor drug drugemu jamo koplje, sam vanjga pade

RETROGARDIZEM SRBSKE DEMOKRACIJE

Srbske mitinge načrtovalci in spodbujevalci iz srbskih političnih vrhušč Jugoslaviji seveda prodajajo kot vstop naroda, kar v srbščini pomeni ljudstva, v politiko.

Na ulicah in ustjih se je torej zgodil narod kot odpor odtujenim birokratskim centrom moći - najbolj seveda v drugih republikah in obeh pokrajinah. Torej kobajagi demokracija v Srbiji rides again. Malo sutra!

Srbski mitingi niso ne po obliku ne po vsebini demokratični. Oblika teh mitingov po množičnosti ne pove o demokraciji ničesar. Totalitarni režimi so na eno mesto tudi znali zbobnati čez milijon ljudi, bistveno pri tem pa je, da je stvar v vseh pogledih organizirala vladajoča partija (kaj pa drugega srbska SZDL je, če ne njena transmisija?). Potem na primer ikonografija teh mitingov, ki še posebej bode v oči. Tu gre za čisto regresijo, neke vrste retrogardizem, če že hočete. Narod je po štiridesetih letih v "svobodni" Jugoslaviji čisto zindoktriniran. Bolj ga birokracija jeba, bolj se sklicuje prav na simbole, ki so to in takšno birokracijo pri nas ustoličili; pa naj gre za transparentne in vzklike enotni Jugi ali Srbiji, samoupravljanju, bratstvu-jedinstvu, za Titove in Miloševićeve slike itd.

Kakšna je vsebina teh mitingov pa ob dejstvih, da so v bistvu enonacionalni (Srbija ima izhod na morje prek Črne gore!?) najbolje govoriti Švabićev beograjski izgon nezadovoljnježev v Graz ali Philadelphijo (prevod imena tega ameriškega mesta, kjer ima Stanovnik sina, je hudo pomenljiv - mesto bratske ljubezni). Švabićev izpad sploh ni izpad. Človek je samo izrekel, kar srbski mitingi od začetka nosijo s seboj: totalno nestrnost do drugače mislečih. Kajti kaj drugega bi lahko nezadovoljnježi bili?

Z mitingi je srbska demokracija retrogardno zavozila v blatni balkanski jarek, ki ji ga je skopal Slobo sam. Žalostno pri tem je, da se v tem blatu vse bolj utapljamajo tudi srbski intelektualci. Slobo prividne demokracije pa...

BORIS JAUŠOVEC

NEKOČ JE BILA BABICA, KI JE NOSILA RDEČO KAPICO

Naši diplomati so že veljali za najbolj človeške. Človeško je motiti se, biti neroden, pozabiti na kaj ... Niso znali tujih jezikov (kar je normalno za tiste, ki so komaj prišli iz gozdov), vedno so jurišali in se skušali izmuzniti nastavljenim bombam. Sami so si postavljalji pravila, ki se jih je treba držati. Uspešni so bili in bilo jih je vse več, v vsak kotiček sveta so prišli povedati, kako jih je vredno in potrebno ceniti.

Seveda so bili zato zelo ugledni in spoštovani! Drugi so jih spraševali za mnenja. Najnaprednejšim so dajali darila s cevmi različnih kalibrov. Ob najsvetejšem dnevu republike so stali mirno ob trobojnici z zvezdo. Nato so pili na zdravje vsake barve in zvezde posebej.

Potem ... se je bil eden izgubil in zbudil na otroškem igrišču in streljal v švedski zrak. Nato je prišel letošnji 29. november, ko so primitivni Avstralci z bolj trdim zrakom iznad kamnitih glav zborovali. Oblak je odbil zrno metka in naši junaki (ki so to razložili navdušenemu predsedniku vlade) so morali domov. Njihove strahopetce, ki so bili pri nas, pa so nagnali v tujino, hladno in brezbarvno. S črnimi očali na nosu so prali v pralnih strojih in pri bistrih potokih denar. Komarjev iz tujine, ki so želeli imeti tu kongres so se rešili z molkom. Evrope so se izognili...

V imenu samostojnosti, neodvisnosti in neuvrščenosti. So peli Revni, a ponosni! Izolirani, a samosvoji.

PS Nikomur vdani! Nedolžni in neplodni!
Pa srbi sploh niso srbi. Ko je bila svoboda so jih zamenjali!

bojan TOMAZIĆ

SKRIVNOSTI RDEĆE GLAVE

1. Separatizam i nacionalizam su ekstremistički na Kosovu zato što su neki dugogodišnji stručnjaci učinili takovodioči u Srbiji pristanići pred njima zatvoreoci da pišu do penzije, a ako je moguće i duže.

2. Ovaj egzodus Srbija Crnogoraca sa Kosova direktna je posledica cutanja u istupaku albanškom nacionalizmu od strane srpskih političara koji su stvari mogli da promene da zaustave nesreću ali nisu hteli ili nisu smeli iz straha da time ne ugroze svoje položaje. (...)

3. Samo, ne može se očekivati ni da pravo građanstva u jednoj evropskoj, mirnoj a pogotovo socijalističkoj zemlji, dobiju metode kojima se u političkoj likvidaciji ljudi služi čileanska policija.

4. Oni napadaju sadašnju politiku u Srbiji i njene nosioca, na način koji podseća na metode starog i novog fašizma u borbi protiv komunista i progresivnih ljudi. A pojedince koje ne mogu politički da dovedu u pitanje, pokusavaju da lično kompromituju, pisanjem neistina ili još gore, poluistina o njima i članovima njihovih porodica, da bi se u javnosti izazvala netrpeljivost prema ljudima, ako već nije mogla da se izazove netrpeljivost prema politici koju zastupaju.

5.

Prijava, neljudska sredstva da se uklone ljudi koji politički ili lično smetaju, nisu, na žalost, tuda nedenarodnošću pokretu. Ja sam to znao iz istorije i literature. A sada vidim da su ponegde živa i živila i danas u zemlji u kojoj živim i u Partiji u kojoj sam član.

6.

Srbija ima najdužu državnu tradiciju među jugoslovenskim narodima, a jedina među jugoslovenskim republikama nema osnovna "državna ovlašćenja" na svojoj teritoriji. Tako više neće moći Srbija mora da se izvuče iz ekonomsko nerazvijenosti i mora da se konstituiše kao država, odnosno kao republika bez obzira na specifičnosti, na način na koji su to druge republike u Jugoslaviji.

7.

Srbija nije prihvatala da ima dve pokrajine u svom sastavu zato da bi od sebe napravila republiku drugog reda, odnosno da bi sebe ukinula. Ako to narod nije do sada video, sada konačno vidi. I neće dopustiti da bude tako.

8.

Borba za ekonomске, socijalne, političke i kulturne interese jedne nacije, koja ne dovodi u pitanje interes i dostojanstvo drugih nacija nije nacionalizam, nego patriotizam. Naročito je tako u vreme krize.

Ali pri tom ja ne mislim da su interesi jugoslovenskih naroda medusobno suprotstavljeni, sukobljeni.

9. Lenjinova misao: "Ako nam neko dode glave, to će biti mangupi u našim redovima, još dugo će biti aktuelna. A kod nas je sada najakuelnija. (...) "

10.

Nikto izvan pokreta, izvan Partije ne može da nam nanese štetu, kao što mogu oni koji su u njoj.

11.

Šta ima preće, oko čega komunisti treba da se slože, ako to nije Ustav zemlje?

12.

Razume se da će nastupiti. A nadam se da će se razrešiti tako što ćemo uspostaviti stabilnost Jugoslavije kao socijalističke, savremene i ekonomski bogatije zemlje.

13.

Javnost rada u SK, posebno u njegovim najvišim i najvažnijim organima nije ni danas •najjača• strana komunista. Kako menjati tu politiku, kako je učiniti javno pristupačnijom, razumljivijom, sposobnijom za mobilisanje političkih energija?

— Onako kako je to rečeno na Osmoj sednici, na primer. U ovih nekoliko godina otkad sam u rukovodstvu Saveza komunista Srbije, imali smo sukobe i zbog zatvorenih sedница. Pa i pred Osmu sednicu bilo je pritisaka da ne bude javna. Obrazloženje da za sada sa tim ne treba ići u javnost, ne uklapa se u moje shvatjanje demokratije i politike u socijalističkoj zemlji. •Zatvorene sednice• i socijalistička samoupravna demokratija su pojave koje ne idu jedna s drugom. Jedna drugu isključuju. (...)

14.

Od svih pitanja koja ste mi postavili, ovo mi se najviše dopada.

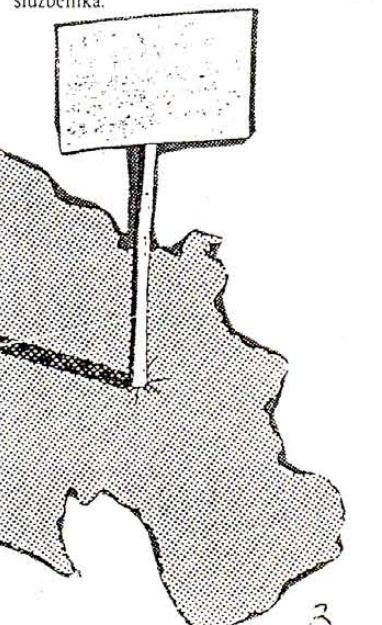
Vec dugo vremena sa najviših političkih tribina čuju se žalopoke, one su eksplirale do defetizma na koji se potpuno svelo političko ponašanje nekih pojedinaca. I tako, umesto da političari nude izlaz, i nadu narodu, neki su toliko očajni da bi narod mogao da teši i bodri njih.

Ja lično sam se sukobio sa tim defetizmom odmah, na samom početku zbog rada u rukovodstvu Saveza komunista Srbije. Mislim da je on (defetizam) logična, nužna posledica činjenice da su neki ljudi suviše dugo bili u rukovodstvu, da su izgubili i ideje i motive za ozbiljan, a pogotovo kreativan politički rad i da je odsustvo te ozbilnosti i kreativnosti došlo do izražaja naročito u vreme krize. (...)

Sasvim je moguće da su oni iskreni i da odgovore nisu znali, ali u ovoj zemlji ima toliko obrazovanih, pametnih i odličnih ljudi, koji mnoge odgovore znaju i koji jedva cekaju da ih daju i da pomognu svom društvu. Nije ni pametno, ni pravedno uskratiti im tu mogućnost. A demokratska obnova koja je započeta, treba da obezbedi tu mogućnost — jer je to uslov progresa. (...)

15.

Naša država odumire tamо gde ne treba, ali i jača tamо gde ne treba. Na jednoj strani traži se ukidanje armije, a ta bezbednosna, odbrambena funkcija je poslednja koja država treba da se liši, pogotovo u uslovima kada je ceo svet organizovan u obliku država koje imaju pretenzije jedne na druge, i koje u ci ostvarenja tih pretenzija raspolažu svim i jačim vojnim snagama. A na drugoj strani država jača tamо gde bi trebalo da slabí. Beskrajna, broj službenih i institucija nema nikakvu društvenu funkciju i ne donosi nikakvu društvenu korist. Naprotiv, oduzima vreme, sruši i stvara ljudima privid da rade. I tako se izaziva opravdan revolt kod građana prema državi koju identificiraju sa hiljadama suvišnih i arrogantrih službenika.

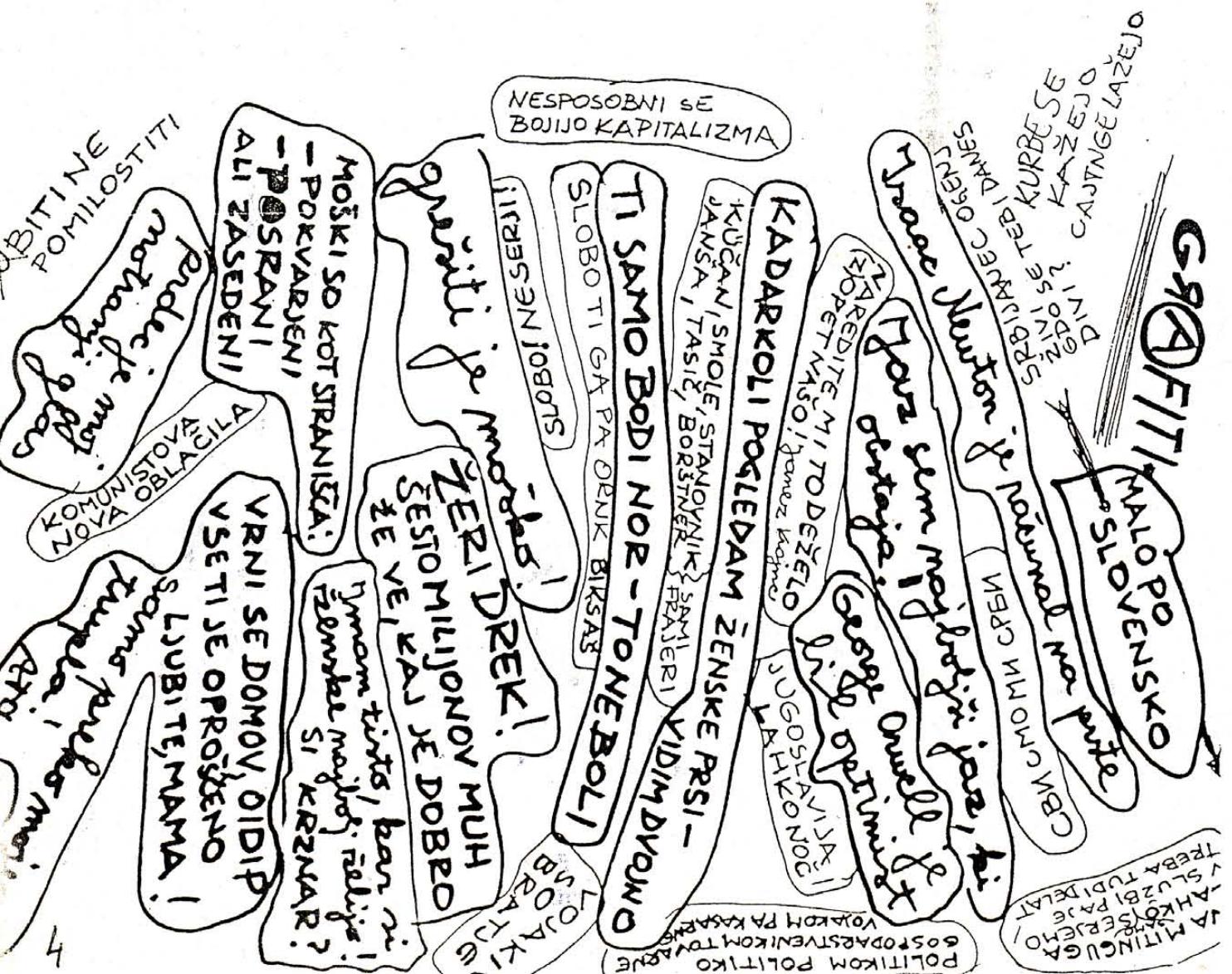

ON KONCUPRIMACION
POTEM KOJE ZAMENJAL VODSTVO
V SLOVENIJI JE FÜHRER
NEZADOVOLJEN SE
ZAMENJAL NEGA

"Nativistic
comes to
the crisis
- Neve Tito"

NOVICE IZ LAŽIDOLA

3

TRATE

VSAKO

SOBOTO
OB ISTEM ČASU

68
4

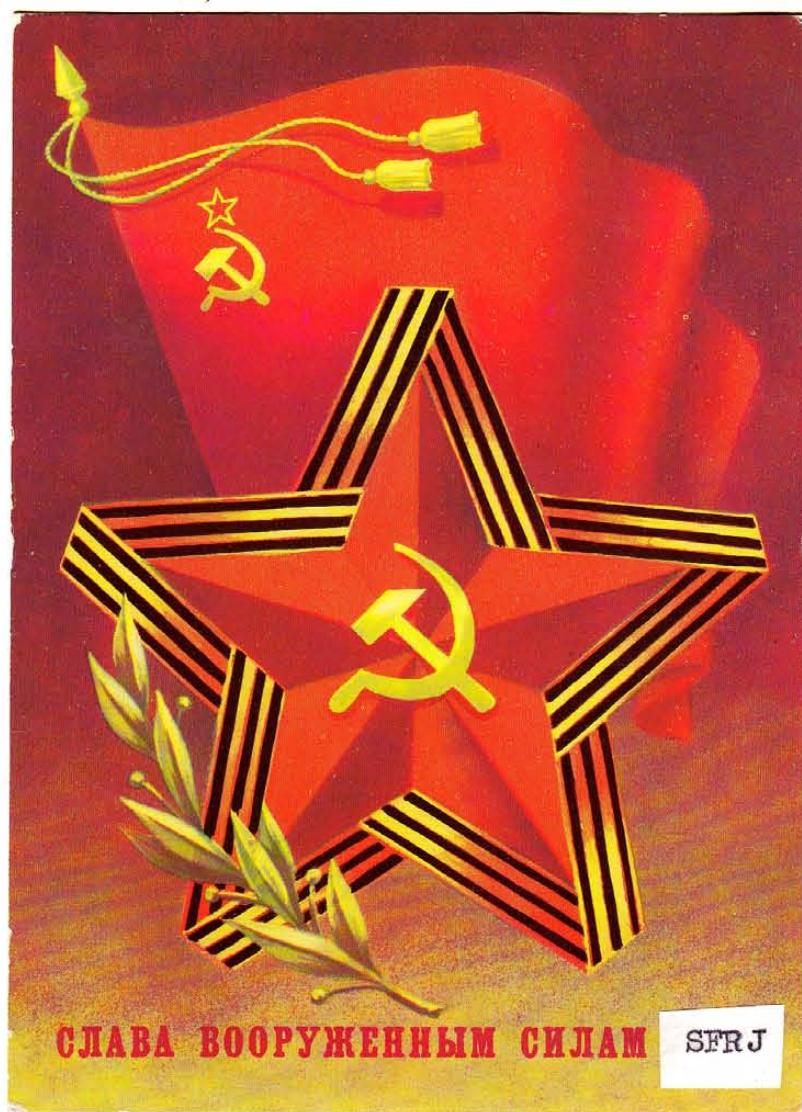
CPFT

ACPPFDTI

ZAVSAKO

PO EN TOP

1988

Nisam političar, niti mi to treba. Čitam novine i gledam televiziju, a bolje bi bilo, da ne čitam, ni televiziju gledam, kada vidim šta se sve radi. Vidim, na skupovima kroz našu zemlju nose se slike Živojina Mišića, Njegoša i Tita.

Mišić je bio veliki čovjek i junak i branio svoju zemlju od okupatora, a Njegoš je bio vladika i filozof. Još dugo vremena će proći i neće dosta ljudi znati šta je rekao, samo je žalostno što je mlad umro. On je još uvijek živ.

Što nose sliku Titovo, to slobodno mogu da kažem, da je Tito bio i ostao veliki čovjek, radnik, seljak, borac i političar. Tito je bio pravi komunista, vodio je računa za radničku klasu. Šta se danas radi i govori, to se nije smelo raditi i govoriti dok je Tito bio živ, nego je imao čvrsto ruku komuniste i borca za radnička prava. Nije na konferencijama i sastancima drijemao, ni zijevao, što je rekao, tako je moralno da bude. A današnji pojedini drugovi rukovodioci govore prevazićićemo, obazićićemo i mimoćićemo (ploskanje). Ja sam radnička klasa i dok sam živ biću.

(Iz predstave "Odstop M. Šiljkovića. Tragedija!")

hvala večnemu Bogu,
da je tu KONEC

